

UFO



2/10 nro. 96

Sisällys

Sisällys
Lpkj:n tervehdys
Leirikeittiössä
Kesäleiri
Si(s)iliskojen karhunkierros
Kevon Kanjonin vaellus
Kilke
Fillalilalli
Nahka lilja
Ryhmä esittelyt
Pöllöjen leiri
Leikkimieliset uimakisat
Puuhasivu
Juorupalsta

Saharan Sissien lippukuntalehti

UFO 2/10 nro. 96

Toimittaneet: Tanu Karttunen, Jonni Ahonen, Juho Uitti, Tuomas Takussaari, Salla Lainevirta, Martin Markelin, Sini Saaranen, Heidi Rehula, Laura Johansson, Niklas Sjöblom, Anna Partanen ja Si(s)iliskot

Etu-, ja takakannen kuva: Jussi Peso

Lähes neljä vuotta sitten, alkuvuodesta 2007, sain hypätä juuri 50 vuotta täyttäneen SaSi-laivan ruoriin lippukunnanjohtajan paikalle. Vaikka uusi pesti silloin vähän jännittikin, tunsin tietäväni johtamisesta partiossa suunnilleen kaiken. Olin ollut ryhmänjohtajana jo vuosia, vetänyt koko lippukunnan talvileirin, nähnyt suurleirejä ja saanut johtamisoppia armeijastakin. Nyt, neljä vuotta myöhemmin, ymmärrän, etten ollut tuolloin vielä nähnyt juuri mitään.

Lippukunnanjohtajan tehtävässä on tapana kohdata... Ei. Vaan lippukunnanjohtajan *tehtävä on kohdata* erikokoisia ja -näköisiä haasteita. Säännöllisesti vastaan pamahtavista haasteista tulee pian rutiinihommia, mutta toisinaan eteen tulee ongelmia, joiden ratkominen tuntuu ensiksi aivan ylivoimaiselta. Omaan päähäni palautuu onneksi tällaisissa tapauksissa muutaman rivin lainaus, itse asiassa viisaus, joka on painettu partiojohtajan peruskurssin todistukseen:

"Ei pidä pelästyä tehtävän kuviteltua suuruutta. Pelko häviää, kun näkee päämäärän. Kun on sen löytänyt, on pidettävä näkyvissä ja sovitettava yksityiskohdat vastaamaan tavoitetta."

Lainauksen takana on lordi Robert Baden-Powell, partioliikkeen perustaja, meille partiolaisilla simppelellä B-P (eli BiiPii). Ilmeisesti B-P tiesi, mistä puhui. Monta kertaa olen itsekin törmännyt uuteen pulmaan, joka ensi näkemältä vaikuttaa kasalta epämääräisiä kysymyksiä. Kun omaan tajuntaan saa hakattua varsinaisen päämäärän, alkavat kysymykset näyttää paljon pienemmiltä ja helpommin ratkaistavilta.

B-P:n sanojen lisäksi on hyvä pitää mielessä se, ettei partiossa juuri ole kysymyksiä, jotka pitäisi - tai joita edes voisi - ratkaista yksin. Jokaista avointa kysymystä kohden on vähintään yksi uusi ihminen, joka auttaa sinua siihen vastaamisessa. Näihin ihmisiin tutustuminen on partiojohtajuuden todellinen suola, joka auttoi ainakin minua kestäämään ajatuksen siitä, ettei valmista partiojohtajaa olekaan.

Lopuksi kiitokset kaikille Saharan Sisseille kuluneista neljästä vuodesta. Teidän ansiostanne olen voinut kokea ylpeyttä aina, kun olen vetänyt keltamustan huivin kaulaan ja kertonut tulevani Santahaminasta, SaSeista. Toivotan onnea myös seuraajalleni, jolla on edessään partiouransa tähän asti hienoimmat vuodet.

Lämpimin kiitoksin ja jouluterveisin

Jonni, aloitteleva partiojohtaja

TuJu Eräkeittiö, osa 1 - Luomu Kot-Kot Wok, 4 hlö

(Luonnollisin tavoin testattu Midgård-leirillä 2009)

5 nrkl* wokkivihanneksia *:nrkl=nyrkillinen
4 kmnl* nuudeleita kmnl=kämmenellinen
1 kokonainen kana

Ainesten hankinta

1. Teroita kirves
2. Hommaa kana
 - Jos olet Kehä III:n ulkopuolella, niin kanan löytäminen ei pitäisi tuottaa ongelmaa, kun taas Kehän sisäpuolella joudut todennäköisesti tyytymään pakastealtaan tarjontaan.
3. Samalla, kun pyydystät kanaa, niin muista myös poiketa kasvimaan kautta
 - Wokkivihanneksiksi soveltuu porkkanat, retiisit, palsternakat, parsakaalit, ja jos haluat saavuttaa kesäistä makua, niin kesäkurpitsa on myös varteenotettava vaihtoehto.
4. Nuudeleita on vaikea löytää naapurin pihasta/kasvimaasta, joten on suositeltavaa ostaa ne kaupan hyllyltä. Muista kuitenkin ostaa Reilun Kaupan -nuudeleita, jotta luomuteema pysyy yllä

Ruuan valmistus

1. Kyni kana tai poista muovit.
2. Pilko kana pieniksi suikaleiksi käyttäen hyvin teroitettua kirvestä tai suurehkoa puukkoa.
3. Kypsennä kanaa muurikalla noin 5 minuuttia viiden keskikokoisen klapin teholla.
4. Sillä välin, kun kanat kypsyvät, niin pilko vihannekset sopivan kokoisiksi suikaleiksi ja laita nuudelit kiehumaan kuuden klapin teholla.
5. Kanojen kypsyttyä, lisää pilkotut vihannekset muurikalle.
6. Hetkisen jälkeen lisää muurikalle myös keitetty nuudelit.
7. Sekoita ainekset hyvin keskenään

Tarjoilu

Ruoka suositellaan tarjoiltavaksi puulautaselta mukavassa sateisessa syys-/kevätsäessä. Kylmä tuuli lisää nautintoa, rakeista puhumattakaan. Juomaksi sopii parhaiten Fun Lightilla punertavaksi värjätty vesi. Lisäkkeenä on suositeltavaa tarjoilla näkkileipää kuitutasapainon säilyttämiseksi.

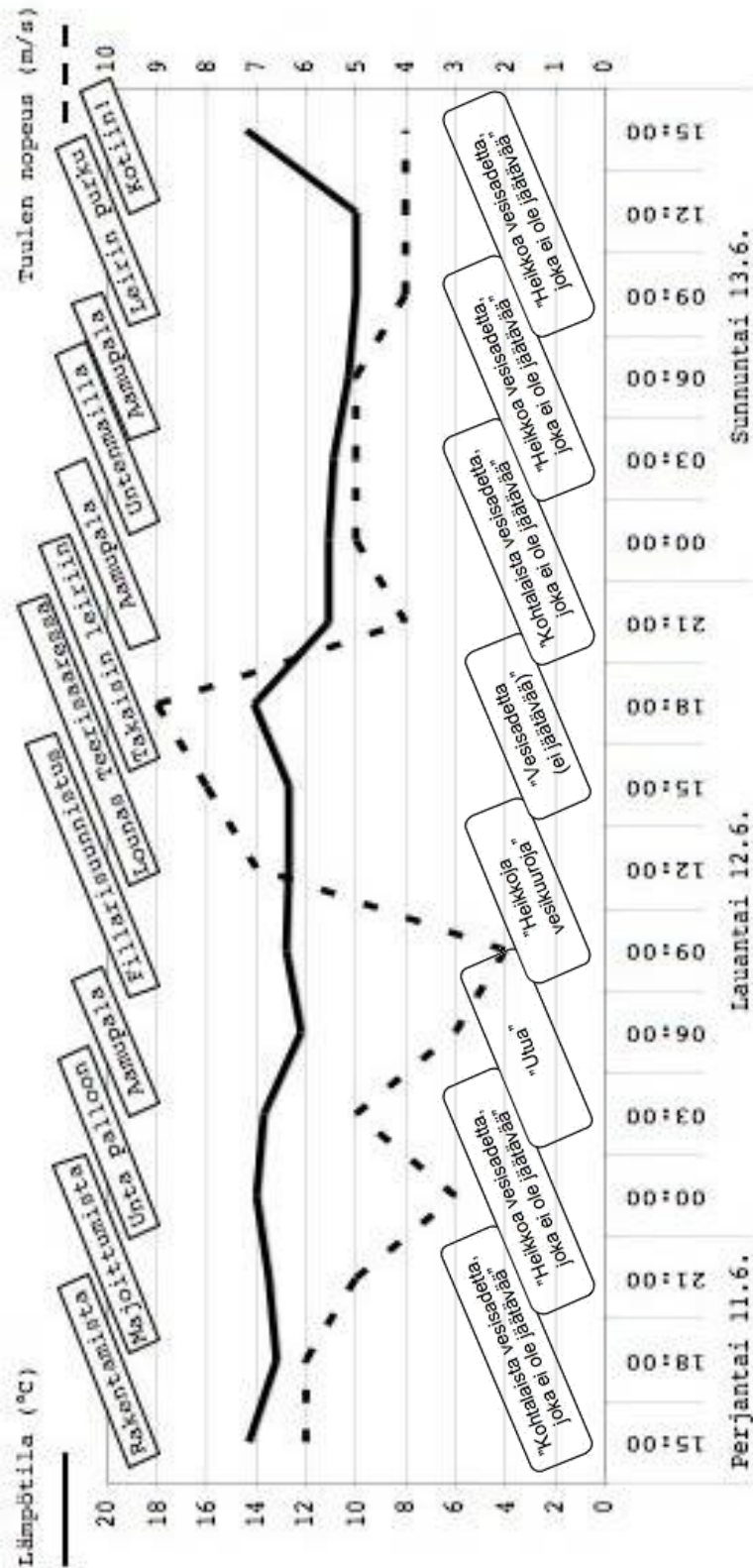
Nautinnollisia hetkiä!

- Tuomas ja Juho

Lippukunnan Korvatunturi-leiri 11.-13.6.2010

Sää oli leirillä... No katso itse. Tilastotiedoista suuret kiitokset Asko Hutilalle ja muulle Ilmatieteen laitoksen väelle! Leiristä lämpimät kiitokset reippaille leiriläisille ja lannistumattomille johtajille!

- Jonni



Si(s)iliskojen Karhunkierros

Sunnuntai 27.6.2010

Lähtö leirille sai alkunsa Porekuja 1 parkkipaikalta. Pakkasimme tavarat SaSien peräkärryyn ja lähdimme matkaan. Pian lentokone olikin jo ilmassa, eikä kulunut kauaa, kun maa tärisi Kuusamon lentokentän kiitoradalla. Kun rinkat saatiin selkiin pääsimme vihdoinkin ulko-ovea kohti. Ulkona odotti sininen 9 hlö:n auto, johon noin puolet porukasta menivät ja suuntasivat ruokakauppaa kohti. Toinen ryhmä lähti kämpää kohti ja pian maisemaan ilmaantui muutamia poroja ja pieni jännitys alkoi kutittaa vatsaa. Saavuimme pian sinisen "luxus" talon kohdalle ja jokaisen suu loksautti auki. Talo oli valtava ja se näytti uudelta. Eikä sisätiloissa ollut valittamista. Uuni, sängyt ja taulut todistivat, että tämä paikka oli "luotu" vaellukseen. Pian seuraavakin ryhmä rynnisti sisään, eivätkä hekään paljon valituksen aihetta löytäneet. Sen jälkeen punaiseksi nimetty ryhmä rupesi valmistamaan ruokaa muiden laittaessa tavaroita paikoilleen. Ruokahuuto soi ja kaikki ryntäsivät pöydän ääreen ja olivat ehkä liiankin innokkaita syömään, koska jauhelihakastiketta ei ollut riittävä johtajille. Onneksi kaikki saivat kuitenkin ruokaa.

Maanantai 28.6.2010

Heräsimme aamulla väsyneinä, koska edellisenä yönä ei oikein nukkunut. Kun Tero ja Anna olivat saaneet päiväohjelman valmiiksi, saimme kuulla, että lähdemme vaeltamaan 7 km pituista vaellusreittiä. Reitti alkoi rukautunturista ja päättyi konttaisille, missä Tero oli meitä vastassa. Seuraava ohjelma oli tapaaminen kahden rajavartiolaitoksen työntekijän kanssa. Heillä oli mukanaan 9 vuotias saksanpaimenkoira. He näyttivät hienoja temppeja koiransa kanssa. Samuli ja toinen vartijoista meni metsään piiloon ja koira löysi heidät alle 3 minuutissa. Päivän lopuksi kävimme kaikki saunassa ja söimme köyhiäritareita.

TIISTAINA 29. KESÄKUUTA 2010

Aamupuuron syötyämme saimme tietää, että lähdemme pienelle karhunkierrokselle, joka on 12km. Pakkasimme alle 15 min ja ensimmäinen autokyyti lähti kohti Juumaa. Kun tuli toinenkin autokyyti voitiin aloittaa iso retkemme. Lähdimme kaikki yhdessä menemään päin hienoa myllykoskea. Lähdimme eteenpäin kohti kallioporttia eli isolle kallion pudotukseen, josta oli hienot näkymät alas kuusimetsään. Pysähdyttiin tekemään itse ruokaa trangioilla. Ja ruuaksi oli superherkkua sinihomejuustokanakeittoa, josta tykkäsi varmasti jokainen. Sitten lähdettiin pitkiä portaita (246kpl) alas ja vähän ajan päästä portaita ylös. Kävelimme melkein suoraa reittiä hienolle isommalle koskelle jyrävälle. Kun jatkoimme matka yhdistyi taas myllykoskelle, jossa täytimme juomapulloja. Kun pääsimme takaisin autolle kaikki olivat ylpeitä itsestään. Päivällisryhmä rupesi pistämään heti ruokaa ja muut oleskelivat ja pitivät hauskaa. Kun ruoka saatiin valmiiksi, se syötiin nopeasti loppuun tytöt äkkiä saunaan ja pojat tiskaamaan. Ja sitten poikien vuoro. Iltanuotiolla laulettiin meksikon pikajuna ja leikittiin lännen nopeinta.

Keskiviikko 30.6.2010

Heräsimme tänään normaalia aikaisemmin, koska lähtö oli jo yhdeksältä. Aamupalaksi söimme puuroa niin kuin aina. Matkalla "vaellus"kohteeseen pohdimme mitä on tulossa. Tuntui ärsyttävältä, kun meille kerrottiin, että kävelisimme pienen karhunkierroksen uudestaan ilman taukoja edellistä

reippaammin. Aloimme kummiskin ihmetellä Annan salailua. Kun olimme saapuneet pienen karhunkierroksen alkuun hämmästyimme, koska pääsimme laskemaan koskea vaelluksen sijaan. Tyrskyjen jälkeen matkasimme Oulangan kansallispuistossa paistamassa makkarat, jonne oli matkaa noin 1km. Matkalla näimme ison kosken, jonka nimeä emme muista. Sen jälkeen kävimme vielä luontotalossa. Kun olimme matkanneet takaisin kämpille söimme kinkkukiusausta ja menimme saunaan ja uimaan.

Torstai 1.7.2010

Aamulla kujn heräsimme, aamupalaksi piti olla puuroa... Se paloi pohjaan, joten sai valita jogurttia vai leipää. Sen jälkeen aloimme tuttuun tapaan pakkaamaan. Lähdimme Oulangan kanjonille. Reitin pituus oli 6 km. Saimme ihailla ja ottaa kuvia kanjonista suurten ja korkeiden kallioiden päältä. Vaellusruokana oli sveitsiläistä juustokeittoa.. Matka oli Julietalle luxusta, sillä loput 700m kului olkapää/reppuselkäkyydillä. Kun olimme tulleet vaellukselta menimme kauppaan ja rukakeskukselle. Kun kuvat oli saatu rukakeskuksella blogiin lähdimme kämpille. Anni, Netta, Elias ja Matias valmistivat meille ruuaksi kalapuikkoja ja perunamuussia. Ruuan valmistuksen aikana tuli 2min sähkökatkos. Onneksi se loppui nopeasti! Ruuan jälkeen menimme saunaan ja suihkuun. Sen jälkeen aloitimme iltanuotion. Ensiksi lauloimme kapteeni koukun ja sen jälkeen leikimme. Lopuksi lauloimme makkarapatonkilaulun ja oopuli taipulilaulun, joka yltyi kisaan asti. Sitten sisaruspiiri ja hampaan pesulle.

Perjantai 2.7.2010

Tällä kertaa aamupalaksi oli mannapuuroa ja sitä syötyämme lähdimme kohti rukaa. Tero vei meidät Ruka-tunturin toiselle puolelle parkkipaikalle, josta lähdimme kiipeämään tunturin toiselle puolelle. Kun olimme päässeet perille, menimme Rukacenterissä olevaan kahvilaan. Kun olimme olleet Rukacenterissä jonkin aikaa lähdimme ostamaan lippuja hiihtohissiin ja noin kilometrin pituiseen liukumäkeen, joka laskeutui alas Rukatunturilta. Ja kun olimme kaikki päässeet ylös tunturille ja olimme sählänneet jonkin aikaa kelkkojen kanssa lähdimme liukumaan alas rukaa. Reellä pääsi pääsi maksimissaan 60km tuntinopeuteen. Kun kaikki olivat päässeet alas mäkeä menimme takaisin Rukacenteriin, jossa saimme ostaa matkamuistoja. Rukacenteristä lähdimme ajamaan kohti erästä matkamuisto-liikettä, joka oli kiinni. Jouduimme ajamaan takaisin mökille "tyhjin käsin". Illalla menimme vielä saunaan ja uimaan. Kun olimme syöneet iltapalan aloitimme iltanuotion jossa laulettiin ja leikittiin.

Lauantai 3.7.2010

Aamutoimien jälkeen lähdimme matkamuistomyymälään ostamaan tuliaisia. Sen jälkeen oli yllätys ja menimme Kuusamon suurpetokeskukseen. Nähtävillä oli karhuja, ilveksiä, kettu ja ahma ja kuinka ollakaan myös poroja. Sen jälkeen suuntasimme rukakeskukseen ja meillä oli vapaa aikaa, jonka aikana osa meni laskemaan kesäkelkkamäen uudestaan. Sen jälkeen saavuimme mökille ja punainen ryhmä valmisti ruokaa muiden siivotessa paikkoja. Syönnin jälkeen ei kulunut kauaa, kun kaikki käskettiin alas ja pakkaamaan tavarat iltanuotiota varten. Mukaan piti ottaa 4 elementtiä (maa, tuli, vesi ja ilma), jotka oli pitänyt kerätä päivän aikana. Ulos päästyämme silmämme sidottiin ja hurja sekä vauhdikas matka sai alkunsa. Auton pysähtyttyä matka jatkui kävellen. Menimme lepokeskuksen pihalle ja keitimme elementit. Tämän jälkeen teimme niistä keiton, jonka joimme ja se oli PAHAA!!

Lyhentämättömän version voit nähdä kuvien kera Si(s)siliskojen omasta blogista, jonne löydät linkin osoitteesta: www.sasi.nettisivu.org/ryhmat/sissiliskot/

Vaellus Kevon luonnonpuistoon 10.-18.7.2010



Kevon luonnonpuisto sijaitsee Pohjois-Lapissa, aivan rajan tuntumassa. Luonnonpuisto ympäröi Kevojoen komeaa rotkokanjonin, joka on yli 40 km pitkä ja paikoin lähes 80 metriä syvä. Kanjoni on syntynyt noin 70 miljoonaa vuotta sitten maankuoren liikkeiden aikaansaamana. Kanjonin yläpuolella aukeaa laaja tunturiylänpöytä, jolla vuorottelevat vaivaiskoivikot, suoalueet ja avotunturi.

SaSi-johtajiston kesäisen vaelluksen kohteeksi valikoitui siis Suomessa ainutlaatuinen Kevon luonnonpuisto. Reissulle suuntasi neljä hyttysräkkää uhmaavaa vaeltajaa; Hanna, Salla, Mikko ja Tomi. Lähtö koitti lauantaina 10.7. Olimme päättäneet (Metsähallituksen suosituksesta poiketen) kävellä Kevojoen kanjonin seurailevaa vaellusreittiä koillisesta lounaaseen ja käväistä tunturissa. Pituutta matkalle tulisi vajaat 100 kilometriä.

Pitkän matkan vuoksi lensimme ensin Ivaloon, josta jatkettiin bussilla puistoon saakka. Perillä polun päässä Kenesjärvellä oltiin vasta puoli kahdentoista aikaan illalla. Eli hyttysmyrkkyä niskaan ja matkaan! Kävelimme ensimmäiselle leiripaikalle koivikoiden läpi 2,5 km matkan ja menimme nukkumaan kahden aikaan. Myöhäiset yöt, ja siten myös aamut, muodostuivat vaelluksen aikana tavaksi. Tämä ei kuitenkaan haitannut, sillä valoa ja intoa riitti kesäisessä Lapissa.

Aamulla matka jatkui koivikossa, kunnes saavuimme joen luokse kanjoniin. Täällä näimme joen sen alajuoksulla ja suurimmillaan matkamme aikana. Potku kulki nousten ja laskien kanjonin reunamalla, kunnes laskeutui joenrantaan. Pian tulikin vastaan ensimmäinen ylitys, joka muodostui pelättyä helpommaksi. Itse ylitysprosessi oli kuitenkin mielenkiintoinen: Jokilaaksossa olevien runsaslukuisten hyttysparvien vuoksi ylimääräiset vaatteet kannatti riisua nopeasti! Sitten vaan sandaalit jalkaan, rinkka selkään ja kahlaamaan. Joella oli leveyttä noin 5 metriä ja sen yli kulki vaijerissa tukea antavia renkaita. Vettä oli noin polveen asti ja koska virtaus oli reipasta, kannatti jalansijoja etsiä rauhassa (jos hyttysiltä mahdollista). Vastarannalla vaatteet piti sitten vastaavasti pukea tehokkaasti ☺. Ylitimme Kevo-joen seuraavana päivänä vielä kahdesti.

Jokilaakson kasvillisuus oli runsasta ja vehreää, sekä omalla tavallaan hyvin tutunnäköistä. Siellä myös tapasimme kaikista runsaimmin hyttysiä. Alumatkasta kohtaamamme yksilöt olivat Mikon mukaan vain sattumia. Kriteerinä 'hyttysille' oli se, että niitä piti saada yhdellä läiskäisyllä vähintään 6 kappaletta. Tämä kriteeri täyttyi, ja paikoittain myös ylittyi matkan aikana ☺. Toisen vaelluspäivän aluksi nousimme jokilaaksosta pitkiä portaita tunturin reunalle, josta oli komeat maisemat. Saimme mm. ihailla piekanan ja varisten jahtaamaa maakotkaa. Matkalla tapasimme myös paikallisen metsänvartijan, jolta saimme runsaasti kuulla uskomattomia juttuja. Illaksi laskeuduttiin takaisin joen rantaan hyttysten sekaan.

Seuraava päivän tavoitteena oli kävellä yhdelle reitin keskeisimmistä nähtävyyksistä, Fjiellun vesiputoukselle, joka saa vetensä Kevojokeen virtaavasta sivujoesta. Kanjoniin laskeutuminen oli pitkä ja jäikin kummitelemaan, sillä tiesimme nousevamme sen seuraavana päivänä kun palaisimme hieman takaisin ja jatkaisimme tunturireitille, pois päin joesta. Vesiputous oli kuitenkin upea ja sen pauhu kaikui hienosti kanjonin reunoista. Laitoimme leirin pystyyn, söimme myöhäisen lounaan ja otimme torkut. Illalla lähdimme kävelemään polkua eteenpäin ilman rinkkoja, sillä halusimme nähdä siitä alkavat kanjonin jyrkimmät osuudet. Iltakävelyimme venyi 10 kilometriseksi, kun kävelimme koko matkan paikalle jossa jokilaakso teki



mutkan ja maisema avautui upeasti kanjoniin. Matkalla keltainen, kivikkoinen maaperä ja käkäräiset vaivaiskoivut olivat kuin suoraan Italiasta. Aamulla havahduimme siihen että teltan kattoon rapisi reipas sade korvia huumaaavan ukkosen ja salamoiden kera. Niinpä oli mukava kääntää kylkeä ja sulkea silmät, tunturiin ei ollut ukkosella kiire! Lähdimmekin jatkamaan matkaa vasta illalla, silloinkin sumussa ja tihkusateessa. Kiivettyämme takaisin Guiville lähtevän reitin risteykseen, havaitsimme 1/2 kilometrin päässä miehen, joka talutti polkupyörää shortseissa ja t-paidassa. Mies jatkoi matkaa meidät nähtyään. Loitotessamme jokikanjonista tunturi muuttui pikkuhiljaa karummaksi. Ylitimme myös pitkospuita pitkin mahtavan suon jonka keskellä virtasi useita sateen virkistämiä jokia. Muutenkin reitti oli paikoitellen hyvin kostea ja mutainen.

Tunturissa tuuli viiltävästi, joten oli todella mukavaa päästä seuraavalle leiripaikalle ja saada teltta pystyyn. Leiripaikalla olevan autiokämpän lämpömittari näytti 5 astetta. Kämpän ulkopuolelle oli myös jätetty aikaisemmin näkemämme polkupyörä. Sisällä olevalta pariskunnalta saimme tietää että se kuului norjalaiselle miehelle, joka oli lähtenyt oikaisemaan luonnonpuiston läpi ilman karttaa, kunnon varusteita tai ruokaa! Onneksi kaveri pääsi lämpimään nukkumaan ja sai ruokaa muilta vaeltajilta. Loppumatka kuitenkin lauleskeltiin Norjalainen villapaita -biisiä kyseisen herran ansiosta ☺

Aamun tavoitteemme oli kiivetä Guivin huipulle 641metrin korkeuteen. Sieltä näki kauas tunturiin ja Norjan puolella olevat lumihuippuiset vuoret kimmelsivät hienosti. Palattuamme kämpälle söimme lounasta ja matka jatkui. Sen päivän reitti oli aivan tasaista tunturia, jossa näki välillä kilometrien päähän joka suuntaan. Tunturissa ei myöskään ollut hyttysiä, mikä oli ehdoton plussa ☺. Illaksi saavuimme koivujen keskelle Aukukammin idylliselle leiripaikalle. Matkan varrella oli ollut jo aikaisemmin pieniä kammeja eli pieniä turve- ja heinäkattoisia mökkejä. Täällä kammi oli aivan tyhjä ja uusi, joten asetuimme taloksi. Oli suorastaan luksusta nukkua sisällä, kiinteillä lavereilla. Seuraavana päivänä jatkoimme takaisin kohti Kevojokea ja Ruktajärveä. Matka taittui rivakasti tunturien rinteillä hyvällä kelillä ja olimme perillä odottamattoman nopeasti. Pesulle pääsy oli ihanaa kylmästä vedestä huolimatta ja illalla ruoka maistui.

Viimeisen vaelluspäivämme aikataulu oli löysä, joten otimme aamun rennosti ja nautimme auringonpaisteesta. Matkaan lähdettyämme reitti kulki koko 10 kilometrin matkan hiekkaharjun päällä ja siitä alkumatkan kahden suurehkon järven välissä. Sinä päivänä nähtiin myös porotokkia. Viimeinen leiripaikkamme oli lähes leirintäalueen kaltainen kukkaketo, jossa nautittiin viimeisiä ruokia rinkasta. Koska aamulla oli oltava ajoissa bussipysäkillä, menimme 'normaalia' aikaisemmin nukkumaan. Aamupalalla pojat eivät enää suostuneet syömään puuroaamiaista, jota olimme syöneet koko vaelluksen ajan ☺. Kaksi kilometriä bussipysäkillä taittui nopeasti ja meille jäi aikaa vielä ihastella Sulaojan luontopolkua. Sulaojalla sijaitsee myös Suomen suurin lähde, joka on saamelaisten pyhä paikka. Nappasimme hieman pyhää vettä matkalle ja hyppäsimme bussiin. Ivaloon päästyämme juhlistimme vaelluksen loppumista tilausaunalla ja päivällisellä Kultahipussa. Parin tunnin saunomisella saimme toivottavasti pahimmat likakerrokset poistettua niin että kehtasimme nousta aasialaisturistien kanssa paluumatkalle lentokoneeseen ☺ !

Salla

Kilke VI Finnjamboree

Rakennusleiri 22.-27.7.:

Rakennusleiri alkoi ilmoittautumisella "työvoima"toimistolle. Ilmoittautumisen jälkeen aloimme etsimään omaa savuamme, sen löytäminen tuottikin sitten vähän hankaluuksia. Kun se vihdoinkin löytyi, pystyimme sinne kodan, tämän jälkeen RaPan Essi piti meille tutustumiskierroksen Evon metsäkulttuuriin, kierroksen jälkeen majoittauduimme kotaamme ja tutustuimme hiukkasan rakennusleirin elämään, ensimmäisenä päivänä emme muuta ehtineet tekemäänkään. Seuraavana päivänä aloitimme rakennus puuhut, ensin kokosimme leiritoimiston telttoja, sen jälkeen osallistuimme risusavottaan päälavan kupeessa. Tähän kyllästyttyämme (n. 15 minuutin jälkeen) lähdimme tutustumaan raksan keittiöön, jonka virkaa toimitti eräs Kalevan kyläkeittiöistä. Sen jälkeen olimme hetken toimetttomia, mutta suureksi iloksemme saimme vakituksen raksapaikan vesitiimistä ja meidät tunnettiin paremmin nimellä "letkupojat". Tehtävänämme oli vedellä vesiletkuja käsienpesupisteille ja keittiöille ja liittää sinne hanoja. Kuuman ja työntäyteisen päivän päätteeksi olikin aina mukavaa käydä saunassa ja uimassa, joissa ei hirveää väentungosta ollut. Sama rutiini jatkui koko rakennusleirin ajan. Aamuisin heräsimme aamupalan mukaan, joka tarjoiltiin klo. 7-9.30 siellä sovimme päivän työnjaosta ja palaveerasimme. Rakennusleiri olikin hyvä tapa seurata leirin kasautumista ja metsikön muuttumista "pieneksi kaupungiksi", huomasimme sen erityisen hyvin, koska olimme saapuneet raksalle heti ensimmäisenä päivänä.

Kilke 28.7.-5.8.2010

Ke 28.7.

Ensimmäisenä leiriaamuna heräsimme todella virkeinä ja valmiina ottamaan ensimmäiset lapset vastaan, jotka tulisivat saapumaan klo 13. Kaikkien vielä viimeistellessä rakennusleirin aikaansaannoksia, seurasimme samalla bussirumbaa joka alkoi jo aikaisin aamulla ja jatkui aina iltamyöhään asti. Busseja saapui yhteensä n.150. Ensimmäinen leiripäivä olikin enimmäkseen bussien purkamista, savujen rakennusta ja niihin majoittautumista.

To 29.7.

Toinen leiripäivä alkoi aamupalalla joka tarjoiltiin omissa kyläkeittiöissä, aamiaisen jälkeen jatkettiin savujen rakentelua. Rakentelun jälkeen tarpojat ja samoajat lähtivät omiin ohjelmalaaksoihinsa, kun vaeltajat ja tukevat aikuiset jäivät savuun "lepäilemään" tai lähtivät omiin hommiinsa. Meidän alaleirilläämme, Tuikulla, oli ensimmäisenä vuorossa Maalaakso, siellä oli ohjelmana muun muassa Bag Jump ja seinäkiipeily. Tämän jälkeen oli vuorossa päivällinen klo 17-18. Kun olimme ruokailleet, oli vuorossa vapaa-

aikaa, jonka jokainen käytti miten itseään huvitti, esimerkiksi savuportin rakennus, kaupoillakäynti tai yleinen häröily leirialueella. Klo 21 olikin leiriavajaiset jotka kestivät yhteentoista asti jonka jälkeen menimme iltapalan kautta hammaspesulle ja sieltä nukkumaan.

Pe 30.7.

Kolmas leiripäivä alkoi normaalisti aamupalan merkeissä 7.30. Sitten maalaaksoon uudestaan sieltä lounaalle, lounaan jälkeen vesilaaksoon jossa oli vedenpuhdistusta eri tavoilla ja sen lisäksi erilaisia aktiviteetteja vedessä kuten vesiliukumäki, mutapainia ja ilmalla täytettyjä palloja, jotka laitettiin veden päälle ja niihin sai mennä sisälle. Sitten olikin jo päivällisen aika, sen syötyämme oli KV-ilta eli kansainvälinen ilta, jossa ulkomaitla tulleet partiolaiset järjestivä meille omaan maahansa liittyvää ohjelmaa. Sen jälkeen koittikin jo iltapala ja hiljaisuus.

La 31.7.

Herätys oli samanlainen kuin ennenkin. Ohjelmalaaksoista oli vuorossa uudelleen vesilaakso, sitten luonaalle klo.12. Ruokailun jälkeen saapuivat vierailijat, jotka saivat tutustua leirielämään 4 tunnin ajan, aina päivälliseen asti. Päivällisen jälkeen taas vapaa-aikaa, ja sen jälkeen musiikkiteatteri, jonka yhteydessä oli samalla iltapala. Kun iltapalan syötyämme pääsimme hammaspesulle, menimmekin jo sen jälkeen nukkumaan.

Su 1.8.

Neljäs leiripäivä alkoi samalla tavalla kuin kolme ensimmäistäkin, ensin aamupala ja sitten lipunnostoon, näiden jälkeen oli jumalanpalvelus päälavalla, josta menimme suoraan lounaalle. Tämän jälkeen oli vuorossa ilmalaakso, jossa oli kaikenlaista, tehtiin raketteja ja blogeja. Sieltä suuntasimme päivälliselle, joka jaettiin omilta kyläkeittiöiltä. Sen jälkeen olikin jälleen kerran, vapaa-aikaa jonka jälkeen iltapala klo 21 ja hiljaisuus yhdeltätoista.

Ma 2.8.

Rutiininomaisesti hoituneiden aamutoimien jälkeen suuntasimme ohjelmalaaksoon. Tällä kertaa menimme uudelleen ilmalaaksoon jossa oli sama ohjelma kuin aiemmin. Sieltä suuntasimme lounaalle, jonka jälkeen oli vuorossa tulilaakso, jossa harjoitimme kädentaitoja, huolsimme lippukunnan välineistöä ja opettelimme sytyttämään tulta monin eri keinoin. Päivällinen oli normaalisti kello 17, sen jälkeen oli vapaa-aikaa ja alaleiri-ilta jossa tutustuimme omaan alaleiriimme. Sieltä menimme iltapalalle ja nukkumaan.

Kilke olikin unohtumaton leiri, jota muisteltiin oman savumme Walk of Fame:n (WoF:n) järjestämissä kaatajaisissa, joissa täytettiin vatsat ja katseltiin leirikuvia. Kilkeen päätyttyä on moni jo varmasti alkanut odottamaan seuraavaa suurleiriä, joka on 2012 järjestettävä Pääkaupunkiseudun partiolaisten piirileiri.

Fillalilalli 11.-12.9.2010

Fillalilalli on Koutien perinteeksi muodostunut kisa, johon Sasit saivat erityisluvan osallistua. Koska kukaan muu Saseista kuin Tanu ja Rick ja Hard eivät halunneet lähteä he pyysivät meitä rakkaita Siniä ja Heidiä rakkaasta Vvp:stä mukaan ja meidän lähdimme sitten mukaan.

Helikopterikommandot tapasivat sateisena lauantaiaamuna columbuksen parkkipaikalla ja lastasivat pyöränsä Sasien kuuluisaan perävaunuun ja lähtivät kohti Puistolaa Koutien kololle. Sinin ja Heidin kikatus alkoi jo yhdeksältä Jonnin autossa mikä tarttui myöhemmin myös Tanuun ja Rickiin ja Hardiin. Saavuttuamme kolon pihaan törmäsimme koulupäiväänsä viettävään Partiopoika Petriin.

Alkutehtävässä hioimme suunnistustaitojamme ja saimme rastien paikat selville. Siitä sitten lähdimme kisaamaan ja polkemaan vimmatusti kohti Fallkullan eläintilaa. Fallkullassa meitä odotti maailman hienoin solmurasti, jossa vain Sini osasi tehdä solmuja. Solmurastin täydellisen toteutuksen jälkeen pyöräilimme Malmi supercityn läpi kohti Vantaanjokea ja käväisimme myös Pukinmäen juna-asemalla :). Vantaanjoen varrella oleva luontorasti oli Rickille ja Hardille eikä kellään muulla ollut siinä mitään sanottavaa. Päivän paras rasti eli ruoka rasti oli seuraavana Vallilan huudeilla. Tehtävänä oli tehdä superhampurilaisia superaineksista, kuten chilistä. Rick ja Hard leikkasi optimaalisia ja välillä ei niin optimaalisia suolakurkkuja. Heidi paistoi rakkaudella jauhelihapihvejä ja Tanu teki superchili majoneesia. Sini teki jälkiruuaksi kaneliomenoita, joissa oli täysin sopivasti kanelia että Rick ja Hardkin



pystyi syömään omenoita sille heidän kehonsa ei tajunnut niiden olevan omenoita. Ruuan jälkeen suuntasimme katseemme ja pyörämme kohti Viikin supermetsää. Seuraava rasti oli Saunalahden lähellä, jossa Heidi käytti puukko taitojaan ja teki meille kuutio matkatehtävän. Rastin jälkeen suuntasimme itsemme Herttoniemen uimarannalle. Matkalle sinne törmäsimme Juhoon (nolo). Rannalla teimme täydellisen ensiapu suorituksen ja jatkoimme matkaa "Laajasaloon". "Laajasalon" uimarannalla meitä odotti pyörä tempurata, jossa kaikki muut onnistuivat paitsi Rick ja Hard. Sen jälkeen suuntasimme kohti Vuorilahtea ja taas uimarantaa, jossa tunnustelimme maineikkaasti esineitä muovipusseissa. Matkalla näimme monien Sasi-lapsien ja johtajien koteja.

Sitten menimme "Santahaminaan" ja kävimme vierailulla Sasien kololla heittämässä kamamme sinne (Sini ja Heidi pelkäsivät koloa ja sen pimeitä nurkkia). Tämän jälkeen matkamme kääntyi takaisin Herttoniemen Mäkkiä kohden, jossa ratkoimme arvoitusta ja matkatehtävää. Syömisen lomassa Heidi ehti järjestellä Mäkkärin penkkejä ja Rich ja Hard nolasi meidät hyppimällä pusassa etsien risuja ja kukkasia "kommando"kypäreänsä.

Sitten matka jatkui takaisin "Laajasalon" läpi kohti "Santahaminaa", tällä kertaa mäkiä vältellen. "Santahaminaan" saavuttuamme saimme iltatehtävän, pystytimme laavun (tuulisimpaan paikkaan). Heidi ja Sini pelkäsivät mystistä ampumakoloa ja supikoiria. Niklas ja berliininmunkkiepisodi oli darmaattinen. Syömis- ja juoruaamisen jälkeen huomasimme, että meillä oli vain tunti aikaa väsäätä maailman hienoin supersuurennuslasi. Heidi hioi vimmatusti, Tanu porasi reikiä ja unohti mutterit, Rich ja Hard katsoi vierestä, ja Sini tuhosi koko roskan. Jussi ja Tuomas tulivat myös nauramaan meidän suurennuslasillemme. Tämän jälkeen menimme kalliolle keskustelemaan asioista. Heidillä oli kylmä ja hän nukkui pyllä pystyssä kalliolla. Sen jälkeen siirryimme superpinkeään laavuamme ja pelasimme Koiraa, mikä loppui Heidin nukahtamiseen.

Sitten matka jatkui takaisin "Laajasalon" läpi kohti "Santahaminaa", tällä kertaa mäkiä vältellen. "Santahaminaan" saavuttuamme saimme iltatehtävän, pystytimme laavun (tuulisimpaan paikkaan). Heidi ja Sini pelkäsivät mystistä ampumakoloa ja supikoiria. Niklas ja berliininmunkkiepisodi oli darmaattinen. Syömis- ja juoruaamisen jälkeen huomasimme, että meillä oli vain tunti aikaa väsäätä maailman hienoin supersuurennuslasi. Heidi hioi vimmatusti, Tanu porasi reikiä ja unohti mutterit, Rich ja Hard katsoi vierestä, ja Sini tuhosi koko roskan. Jussi ja Tuomas tulivat myös nauramaan meidän suurennuslasillemme. Tämän jälkeen menimme kalliolle keskustelemaan asioista. Heidillä oli kylmä ja hän nukkui pyllä pystyssä kalliolla. Sen jälkeen siirryimme superpinkeään laavuamme ja pelasimme Koiraa, mikä loppui Heidin nukahtamiseen.



Aamulla pojat heräsivät aikaisin ja lähtivät kuljettamaan Koutia portille. Lopulta myös Helikopterikommandot pääsivät lähtemään kohti uusia seikkailuja. Päivän ensimmäinen rasti oli Hertan pihalla, jossa SINI ja Rick ja Hard pääsivät näyttämään tietonsa hiilipäästöistä. Sitten oli huima metroreissu Mellunmäkeen, josta jatkoimme Fazerin huudeille. Fazerin huudeilla kokosimme pyörän superhienosti, vain yksi osanen jäi käyttämättä. Sitten matka jatkui lammikkoviidakkoon, jossa etsimme kuumeisesti rastia. Rasti oli ruokarasti, jossa teimme lettuja, suklaabanaania ja yllätysyllätys, kaneliomenoita, joissa oli tällä kertaa sopiva määrä kanelia. Sieltä jatkoimme huimaa vauhtia Jakomäkeä alas, mutta jouduimme Rickin ja Hardin suureksi suruksi pysähtymään kesken rastille. Rastin aiheena oli lippuviestittäminen, joka sujui loistavasti. Sini ja Tanu eivät ymmärtäneet kääntää kirjaimia päin vastoin, joten rastin tulos oli nolla pistettä.

Tämän jälkeen saavuimme maaliin, jossa meillä oli vielä puoli tuntia aikaa selvittää kidnappauksen syyllinen. Saimme syyllisen helposti kiinni, ja kun tieto oli varma, kahmimme siitä huippupisteet! Kävimme välissä pitsalla, koska palkintojenjakoon oli vielä niin kauan. Sitten tuli vihdoinkin aika palkinnoille, ja suureksi ihmetykseksemme emme olleet viimeisiä, vaan tulimme toisia, huimalla 0,05 pisteen erolla viimeisiin. Loistava menestyksemme johtui hauskaasta meinigistä ja kikatuksesta. Tämän jälkeen pakkauduimme taas autoon ja lähdimme kohti Vuosaarta. KIITOS.

Kirjoittajat: Sini Saaranen ja Heidi Rehula

Verta, hikeä ja kyyneleitä = Nahkalilja

Nahkalilja on merkki, jonka suorittamiseen vaaditaan 40km kävelyretki ja repuissa on oltava painoa vähintään 8kg. Kävelylenkki on suoritettava vuorokauden aikana.

Lauantaina 4.9.2010 kokoontuivat Sis(s)iliskot Porekuja 1:sen pihaan, josta päivän urakka alkoi reppujen punnituksella, jos repuissa oli alle 8kg painoa täytyi reppuun lisätä painoksi hiekkaa. Punnituksen jälkeen lähdimme ajamaan kahdella autolla Paippiselle. Paippiselle tultuamme lähdimme kävelemään ensimmäiselle ruokapaikalle, joka oli 7km päässä Nikkilän vanhassa sairaalassa. Saimme syödäksemme Janne ja Reiijan tekemää herkullista nakkikeittoa ja leipää. Sen jälkeen Eve ja Lotta soittivat radio Novan suoraan lähetkseen, jonka jälkeen jatkoimme matkaa. Pian pysähdyspaikalta lähdettyä teimme ensimmäisiä paikkausoperaatioita ja samalla Päivi saapui paikalle ilahduttaen meitä suklaapusuilla. Ennen ensimmäistä 10km:n pistettä paikkailtiin jo useampia rakon alkuja ja kiriseltiin kenkiä...

Seuraavan kerran pysähdyimme syömään 25km:n kohdalla kun Vatun äiti ja isä toivat meille eväät picnic-pöytineen. Tauko teki terää ja matkaa jatkettiin taas paremmalla tuulella. 30km:n kohdalla vauhti alkoi hidastua jo huomattavasti ja porukka jakautui kahteen ryhmään. Nyt kysyttiin sitkeyttä ja yhteishenkeä. Lopettaminen houkutti kaikkia ja jalkoihin sattui kovasti. Lisäksi kello läheni 22 ja pimeys oli laskeutunut yllemme. Matkaa päätettiin kuitenkin jatkaa, mutta jälleen yhdessä ryhmässä. Askeleet lyhenivät ja viimeiset kilometrit olivat yhtä tuskaa. Taukojen jälkeen tuntui ettei jalat nouse enää maasta ja tuska vaikeutti liikkumista muutenkin. Nyt näkyi jo kyyneliä! Sisulla ja kiukulla pääsivät kaikki Sis(s)iliskot perille Porekujalle, missä odotteli jo osan vanhempia. Perillä olimme n klo 0.25. Edessä oli enää jalkojen paikkausoperaatiot ja nukkumaan meno.

Maanantaina Sis(s)iliskoien kololla oli iloista porukkaa. Jalat olivat toipuneet reissusta ja nyt jaksettiin iloita ansaitusti. Retki oli varmasti yksi elämyksistä, joka ei unohdu koskaan! Mukana olivat: Anni, Nea, Lotta, Netta, Eve, Valter, Joona, Samuli, Anna ja Tero

Ryhmäesittelyt

2010-2011 Saharan Sisseissä kokoontuu viikoittain kolme sudenpentulaumaa (1.-3.-luokkalaiset), yksi seikkailijajoukkue (4.-6.-luokkalaiset) sekä yksi tarpojavartio (7.-8.-luokkalaiset).

Gepardit

Me Gepardit olemme reipas sudenpentulauma, joka on kiinnostunut monenlaisista asioista ja valmis kaikkeen. Viime vuonna ehdimme suorittaa monia merkkejä ja tänä syksynä olemme suorittaneet leikki- ja rakentelu-askeleita. Johtajina toimivat Salla, Siiri ja Sami. Alla olevasta ruudukosta voit etsiä ryhmämme sudenpentujen nimet!

A	I	K	E	I	P	A	A	I	P
R	A	M	H	H	A	N	N	E	S
L	U	N	D	M	U	E	U	T	I
S	E	H	N	O	L	E	E	V	I
S	E	O	R	A	I	N	O	M	R
M	M	S	A	N	I	R	R	T	I
E	I	D	M	A	N	M	T	F	A
G	L	U	K	Y	A	H	E	R	O
E	I	N	V	I	G	A	I	R	M
V	A	L	T	T	E	R	I	J	I
H	I	K	O	Y	T	E	A	N	U

*Anna
*Aino
*Emilia
*Hannes
*Leevi *Leo
*Meri
*Pauliina
*Siiri
*Valtteri

Pöllöt

Seikkailijaryhmämme on energinen, innokas, huumorintajuinen ja välillä vähän outo. Ryhmämme nimi onkin Pöllöt (ja välillä vain Pöllö). Olemme usein hyvin äänekkäitä, mutta osaamme myös keskittyä jos vain yritämme. Olimme juuri omalla leirillä Nuksiossa, jonka aiheena oli tähdet ja avaruus. Siellä vietimme myös yön laavussa ja harjoittelimme suunnistusta.



Ryhmäämme kuuluu Aada, Akseli, Anton, Ilmari, Jyri, Paavo, Peetu, Roope, Roosa, Saara ja Vilma. Johtajia ovat Ninna, Markus (eli Markku-setä) ja Salla.

Sis(s)iliskot

Sis(s)iliskot muodostuu iloisista ja reippaista vuonna -97 syntyneistä tytöistä ja pojista. Sis(s)iliskot perustettiin vuonna 2008, kun seikkailijaryhmät Ketut ja Haukat yhdistettiin. Nyt vuonna 2010 olemme huomanneet, että vartiomme on saanut valtavasti itseluottamusta, eikä hyviltä hetkiltä ole jääty paitsi. 2010 kesällä koko porukka oli Kuusamossa vaeltamassa ja matkan varrella mukaan kertyi jos jonkinlaisia kokemuksia. Nämä kaikki ovat lisänneet ryhmähenkeä ja riemukkuutta, joka loistaa ryhmästämmme parhaalla mahdollisella tavalla!

Ryhmäämme kuuluu: Joonas, Elias, Matias, Lotta, Netta, Anni, Jari, Samuli, Eveliina, Julia, Valter ja johtajia tässä vartiiossa ovat Anna, Martin ja Tero

Kärpät

Kärpät on iloinen ja reipas sudenpentulauma, jonka jäsenet ovat kakkos- ja kolmosluokkalaaisia tyttöjä ja poikia. Kärpät ovat aloittaneet partiotaipaleensa syksyllä 2009. Matkan varrella on muun muassa tutustuttu partiotapoihin, luotu "Kärpät-henkeä", suoritettu merkkejä ja tietenkin pidetty hauskaa. Kärppiä kokouksissa leikitään, huudetaan, opetellaan uusia asioita ja toimitaan ryhmässä. Kärppiä partioura on vasta alussa, mutta matkan varrelle on kertynyt jo monia mukavia muistoja, ja aivan varmasti tulevaisuus tuo niitä lisää!

Kärppiin kuuluu: Essi, Jenna, Katri, Viivi, Vertti, Merelle ja johtajistoa ovat Rikhard ja Laura

Ketunpennut

Ryhmämme nimi on Ketunpennut ja olemme sudenpentuja. Me olemme suorittaneet sudenpentujen tervetuloa partioon-, ja ympäristön suojelumerkkiä. Olemme opetelleet tärkeimpiä partioon ja lippukuntaamme liittyviä asioita kuten SaSi-huudon, joka onkin raikunut useammassakin kokouksessa. Ympäristön suojelumerkkiin on liittynyt mm. roskien poimimista ja kierrättämisen harjoittelua. Kokoonnumme kololla tiistaisin klo. 18.

Sudenpentujamme ovat: Eemeli Viola Julietta Venla Felix Vilma Lotta Joel Santeri Emilia Matilda ja johtajina tässä laumassa toimivat Tuomas, Niklas ja Tanu

Pöllöjen leiri Nuuksiossa 1.-3.10.2010

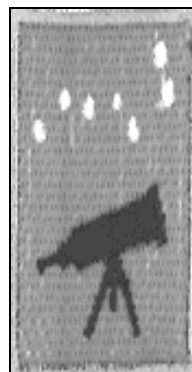
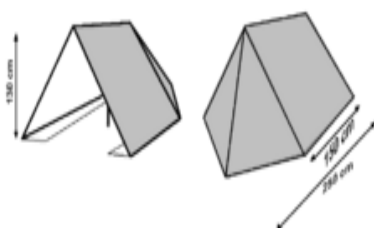
Lokakuun alussa Pöllöjen seikkailijavartio suuntasi bussilla kohti Nuuksion kansallispuistoa. Viime syksynä oli puistoon jo hieman tutustuttu, mutta nyt oli tarkoitus ryhtyä kävellessä syventämään tuttavuutta. Perille Kattilaan päästiin vasta pimeässä ja tavaroiden yhteisten tavaroiden pakkaaminen vei oman aikansa. Parkkipaikalla katseltiin myös tähtiä Markuksen johdolla, sillä leirin aiheena oli tähdet ja avaruus.

Parkkipaikalta lähdettiin kävelemään kohti Takalan kiintolaavua, jossa oli tarkoitus yöpyä. Mukaan oli varmuuden vuoksi kuitenkin otettu laavuja, joille tulikin käyttöä kun laavulla oli jo muuta väkeä iltaa istumassa. Siispä laavut pystyyn ja makkaraa paistamaan. Ilta oli viileä, mutta onneksi nuotio tarjosi lisää lämpöä. Aamulla laitettiin porukalla pussipuuroja ja pakkauksen jälkeen suunnattiin takaisin parkkipaikalle.

Lauantain suunnitelmissa oli suunnistusta kansallispuiston poluilla. Matkalla olevilla rasteilla suoritettiin Länsi-ilmansuunnan suorituksia EA:sta metsän puiden tunnistamiseen. Ruokalistaa oli etukäteen suunniteltu yhdessä ja lounaaksi nautittiin nuudeleita nakkien kera Mustajärven kallioilla. Siitä olikin enää pieni matka Mörrimöykky-kämpälle, jossa vietimme seuraavan yön. Perille saavuttuamme päätimme ensin käydä saunassa ja syödä päivällistä pesun jälkeen puhtaina. Päivälliseksi oli tortilloja kana-täytteellä. Loppuilta meni sisällä peuhattessa.

Sunnuntaina ryhdyimme vielä askartelupuuhiin, kun valmistimme kaikille huivimerkit. Tyyli oli (lähes) vapaa. Valita sai ompelusta piirtämiseen ja maalaamiseen, tarkoituksena oli aikaansaada vapaavalintainen tähtikuvio kankaalle. Vanhemmat tulivat sovitusti noutamaan leiriläisiä iltapäivällä ja saivat samalla hieman vilkaistua leirin puitteita.

Kiitos reissusta!



Uimakisat 2010

Saharan Sissit pääsivät jälleen jokasyksyiseen tapaansa polskimaan ja kisaamaan MPKK:n uimahalliin. Tänä vuonna partiolaisille oli järjestetty myös esteuinti mahdollisuus, kun yhdellä radalla oli jos jonkinmoisia uimaesteitä. Kilpailu uimamestaruuksista oli tiukkaa, joskaan ei kovin vakavamielistä. Alle on koottu illan tuloksia, kaikki osallistuneet palkittiin 6.12. SaSien Itsenäisyyspäiväjuhlassa.

Suuret kiitokset kaikille osallistujille, ensi syksynä tavataan jälleen vetisissä merkeissä!

5 metriä:

Lotta Väre 7,2s
Vilma Laine 8,2s
Emilia Paasonen 7,6s
Aino Leeve 8,1s
Katri Mure 7,9s
Joel Helin 25,0s
Rikhard Sjöblom 26,0s
Krista Kallio 30,3s
Tanu Karttunen 4,5s
Niklas Sjöblom 6,6s
Tomi Takussaari 4,8s

50 metriä:

Valter Tiilola 39,5s
Samuli Lehmusvainio 39,7s
Peetu Huittinen 45,7s
Anton Tiilola 1:01,1s
Julia Rytönen 1:01,7s

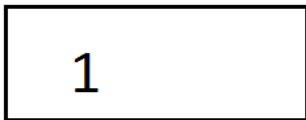
25 metriä:

Anni Kuronen 22,8s
Julia Rytönen 22,2s
Vilma Väre 27,1s
Aada Paananen 30,0s
Valter Tiilola 17,9s
Samuli Lehmusvainio 18,15s
Anna Harras 34,9s
Siiri Koskinen 36,9s
Essi Hamunen 35,9s
Emilia Paasonen 34,2s
Meri Lehmusvainio 41,5s
Merelle Stenstrand 35,5s
Saara Vesa 17,3s
Tomi Takussaari 38,2s
Tanu Karttunen 38,9s
Niklas Sjöblom 38,9s
Rikhard Sjöblom 38,9s
Krista Kallio 38,9s

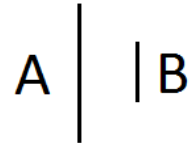
Puuhasivu

Tehtävät on ryhmitelty vaikeusasteen mukaisesti. Vaikeusasteita on kolme: 1, 1 ja 1. Ellei tehtävässä toisin mainita kuuluu se vaikeusasteeseen 1.

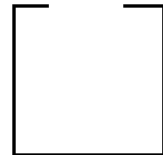
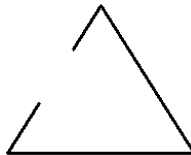
1. Miten monta ykköstä löydät alla olevasta kuvasta?



2. Kumpi viiva on pidempi, A vai B?



3. Alla olevista kuvista on taiteilijalta jäänyt osa piirtämättä. Arvaatko mitä kuvista piti tulla? Voit halutessasi myös piirtää kuvat valmiiksi.



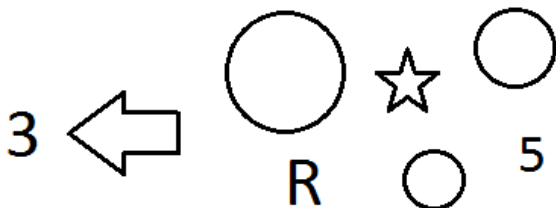
4. No mitä nyt taas?

Vastaus:

5. Hallitsetko kielesi liikkeit? Sano seuraava nopeasti kaksi kertaa peräkkäin.

"TÄMÄ ON LEHTI"

6. Löydätkö alla olevaan kuvaan kekseliäästi piilotetun kolmosen Ympyröi se.



- Puuha Pete

UFO paljastaa!

Pitäisikö sekasaunat kieltää? Ahdistunut ja itsestään epävarma nuori tavattu Nuuksion uudessa saunassa täydessä talvivarustuksessa.

**Mustasukkainen räppilippis tilittää katkerana:
Maralla ja Jussin kengillä salasuhdel**

**Kahden vuoden hiljaisuus päättyi
leimahtavaan tunteiden paloon: Ninna ja salarakas
nähty elokuvasalin hämärässä!**

**Lippukunnalla identiteettikriisi - valta siirtyy Espooseen.
Kuntaliitoksia odotettavissa?**

**Hätäntynyt Martin-äiti:
"Mitä jos se ei tuukaan yöksi kotiin?
Jos sille on valkka käynyt jotain?
Tää ei oo yhtään sen tapaista!"**

**Roskaruoka löytänyt tiensä partioon -
vaeltajakolo muistuttaa Mäkin tiskilä.
"Yks big scoutti ilman suolakurkkua."**

**Teron vanhat, maailmaa nähneet goretextit löysivät vihdoin arvoistaan
seuraa lateksileggingseistä! Katso kuvat Facebookista.**

Mystisen pakaraihottuman aiheuttaja selvisi - vaeltajakolon tekstiilit vaihtoon

**T.A.T.U laski ilmastomuutoksen vaikutuksen pieleen -
luistimet ja stiga odottaneet kololla koko kesän**

